

El gust de l'aigua del Llobregat s'acostarà al de la del Ter el 2009

- L'entrada en vigor de la normativa europea sobre trihalometans permetrà reduir la sal al cabal
- Les millores a les potabilitzadores de Sant Joan Despí i Abrera ja estaran a punt a la primavera

Panell de tast d'Agbar als laboratoris de la potabilitzadora de Sant Joan Despí. Foto: JOSEP GARCIA

MÉS INFORMACIÓ

[Un tast de 50 adjectius](#)

XABIER BARRENA
BARCELONA

L'aigua del Llobregat tindrà, finalment, bon gust. La tradicional divisió entre els barcelonins que beuen una aigua de qualitat --com és la del Ter-- i els que reben a casa seva una aigua únicament apta per a paladars audaçs s'acabarà la primavera que ve. L'entrada en servei de la dessalinitzadora del Prat i les millores realitzades a les plantes potabilitzadores d'Abrera i Sant Joan Despí propiciarán un còctel que, segons tastos cecs ja realitzats, s'acostarà a les prestacions que ofereix l'aigua del Ter. Les diferents millores introduïdes a les dues plantes permetran complir --aquest és el principal objectiu-- la nova normativa europea sobre concentració de trihalometans (THM), uns compostos químics volàtils presents a gairebé totes les aigües i que poden ser cancerígens.

Els THM es formen en el procés de potabilització de l'aigua, quan el clor (un halogen) reacciona amb la matèria orgànica --brutícia-- que porta l'aigua. Això dóna lloc a aquests compostos perjudicials a llarg termini --com també ho pot ser el fum dels tubs d'escapament-- per a l'ésser humà. La sal i la calor estimulen la

formació de THM. El 2003, la Unió Europea va decidir reduir el lílindar màxim de concentració de THM a l'aigua dels 150 micrograms per litre fins als 100. Es va concedir, així mateix, per a Espanya una moratòria de sis anys, que venç el 31 de desembre vinent.

NOU LLINDAR DE THM

Per arribar al nou lílindar serà indispensable tenir en funcionament noves formes de potabilitzar l'aigua utilitzant menys clor. Precisament a finals d'any es completarà l'ampliació de la planta d'Abrera i la primavera que ve, la de Sant Joan Despí. La instal.lació d'Abrera serà capaç de tractar fins a quatre metres cúbics per segon d'aigua, en lloc dels tres actuals. A més a més, en aquests tres mesos, es completarà la posada en marxa dels equips d'electrodiàlisi reversible (EDR) amb els quals s'eliminarà fins al 80% de les sals contingudes a l'aigua.

L'EDR és una tècnica que s'utilitza des dels anys 60 i que consisteix en l'ús de l'electricitat per separar els ions positius (cations) dels negatius (anions) de la sal. L'EDR d'Abrera consta de nou mòduls operatius dels quals tres ja han estat muntats i fins i tot posats en funcionament durant l'estiu. Els altres sis estaran a punt al desembre.

REMINERALITZACIÓ

NECESSÀRIA Per la seva part, a la central de Sant Joan Despí, Agbar finalitzarà en el primer trimestre del 2009 --abans, per tant, de l'arribada del bon temps i les altes temperatures-- la instal.lació d'equips d'osmosi inversa per eliminar també, sobretot, les sals presents al cabal del Llobregat que després es distribueix als consumidors. L'osmosi consisteix en la injecció a pressió de l'aigua del riu a través d'una membrana que reté tant les impureses com les sals dissoltes en el recurs. L'aigua que travessa la barrera és insípida, incolora i inodora, de manera que és necessari remineralitzar-la posteriorment. També és una aigua lliure, en un 98%, de la sal marina.

Per tant, la millora del gust serà un dels efectes col.laterals de la millora de l'aigua. Segons tastos

realitzades per Agbar, l'aigua del Llobregat es distingeix per ser "molt mineralitzada, amb una elevada concentració» de sals que «potencien la percepció del gust del clor». A més, i per si això fos poc, durant els mesos d'estiu, l'aigua adopta un lleuger matís «medicinal o farmacèutic». Per contra, l'aigua del Ter, sempre els mateixos tastos, té una «composició molt equilibrada». És «fresca al paladar», amb matisos «vegetals i una sensació metàl·lica, tots dos de caràcter agradable». Amb tot, al costat de l'aigua que es beu a Múrcia—«salada, amarga i amb un toc que recorda el guix», segons els tastadors—fins i tot el Llobregat en surt ben parat.

NOTA DISCRETA / En tastos que ha portat a terme Aigües del Ter Llobregat (ATLL), i en una escala del 0 al 3, l'aigua del Llobregat va obtenir un 1,6 de nota mitjana, mentre que la del Ter es movia entre el 2 i el 3. El motiu és la mateixa morfologia de la conca del Llobregat, un terreny tremendament salí per on l'aigua discorre impregnant-se de clorur sòdic i potàssic.

ATLL ja ha fet els primers tastos amb l'aigua de què disfrutaran els consumidors barcelonins d'aquí a uns mesos, gràcies als equips ja operatius d'EDR d'Abbrera i a la planta dessalinitzadora pilot construïda al Prat de Llobregat, no gaire lluny d'on s'erigeix la instal·lació que dessalarà fins a 60 hectòmetres cúbics anuals. El resultat és clarament satisfactori, segons afirmen fonts d'aquesta empresa pública, ja que en la mateixa escala del 0 al 3, el còctel d'aigües dessalades i remineralitzades supera el 2, sense arribar, això sí, als valors que aconsegueix l'aigua del Ter.

<p>PARTICIPACIÓ</p> <ul style="list-style-type: none">- Compartir - ¿Què són aquests serveis?	<p>EINES</p> <p>Sigues el primer a conèixer aquesta notícia amb l'aplicació ÚLTIMA HORA</p> <p>Rep El PERIODICO al teu correu amb el Butlletí de titulars.</p> <p>Rep les alertes per sms al teu mòbil.</p>
--	---